

Arrest

nr. 184 976 van 31 maart 2017
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 november 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 januari 2016 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 182 212 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 februari 2017, waarbij de debatten worden heropend en de zitting wordt vastgesteld op 30 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 10 september 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 6 december 2010 wordt deze aanvraag onvankelijk, doch op 16 oktober 2013 ongegrond verklaard.

1.2 Op 26 oktober 2015 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.3 Op 13 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging. (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt.

Dit is de bestreden beslissing, die op 30 november 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 26.10.2015 bij onze diensten werd ingediend door:

B(...), M(...) (R.R.: (...)) nationaliteit: Kosovo geboren te (...) op (...) adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 16.10.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 10.9.2010. Betrokkene legt in de nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevat reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene waarin in de beslissing d.d. 16.10.2013 uitgebreid werd op ingegaan, (zie bevestiging arts d.d. 12.11.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet *iuncto* de motiveringsplicht zoals vervat in de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 1991, aan.

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

"Volledig ten onrechte krijgt verzoeksters een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat deze beslissing evenwel strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. "

...

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorziet in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[2 4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;] 2

[2 5°] 2 in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Dat de dienst vreemdelingenzaken volledig ten onrechte stelt dat de gezondheidstoestand van verzoekster, B(...) M(...), ongewijzigd zou zijn ten aanzien de eerder ingediende aanvraag dd. 10.09.2010. Verzoekster wenst te benadrukken dat de medische toestand van verzoekster wel degelijk verschillend is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag.

Hier dient benadrukt te worden dat de medische situatie van verzoekster verslechterd is. In het medisch attest dd. 26.10.2015 staat uitdrukkelijk vermeld dat verzoekster lijdt aan slecht slapen met zelfmoordgedachten, metabool syndroom met diabetes, hypertensie, asthma, oedeem in de onderste ledematen.

Dat deze diagnoses nog niet gesteld waren in de medische attesten dd. 03.09.2010, dd. 06.09.2010 en dd. 01.10.2010.

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster.

De bestreden beslissing komen tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij het volgende:

"In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- artikel 9ter van de Vreemdelingenwet
- zorgvuldigheidsplicht
- motiveringsplicht

Verzoekende partij houdt in haar verzoekschrift voor dat zij lijdt aan hypertensie, astma, slecht slapen met zelfmoordgedachten, diabetes en oedeem in de onderste ledematen en dat de medische situatie verergert. De stelling als zou haar gezondheidstoestand niet gewijzigd zijn, kan volgens verzoekende partij dan ook niet worden aanvaard.

Vooreerst laat verweerder nopens de vermeende schending van de Wet van 29.07.1991, die de formele motiveringsplicht betreft, gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht beslist heeft om de tweede

aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet van verzoekende partij onontvankelijk te verklaren.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van de verzoekende partij haar situatie heeft geoordeeld dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De verweerder laat gelden dat artikel 9ter van de wet als volgt luidt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° (...);

2° (...);

3° (...)

4° (...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

(onderlijning en vetschrift toegevoegd).

Uit de voormelde bepaling blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk dient te verklaren, indien de ingeroepen elementen reeds bij een vorige aanvraag tot verblijfsmachtiging werden ingeroepen.

Het loutere feit dat de verzoekende partij beweert dat de gezondheidssituatie verergerde doet uiteraard op generlei wijze afbreuk aan het feit dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, kon worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich op dezelfde medische elementen beroept, als bij de eerdere aanvragen tot verblijfsmachtiging dd.03.11.2014 en dd. 10.09.2010.

De verweerder laat dienaangaande gelden dat verzoekende partij in gebreke blijft om aan de hand van concrete elementen aannemelijk te maken dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een kennelijk onredelijke beslissing zou genomen hebben.

De verweerder laat gelden dat de verzoekende partij niet ernstig kan ontkennen dat de ingeroepen aandoening beantwoordt aan elementen die reeds in een vorige aanvraag werden ingeroepen.

In de medische getuigschriften, die bij de vorige aanvragen werden gevoegd, wordt ook reeds melding gemaakt van de aandoeningen astma, hypertensie, PTSS.

Derhalve heeft de gemachtigde van de staatssecretaris geheel terecht beslist dat verzoekende partij haar aanvraag onontvankelijk is. In de bestreden beslissing wordt terecht als volgt gemotiveerd:

(...)

Immers wordt in dit standaard medisch getuigschrift dd. 26.10.2015 vermeld onder B/ DIAGNOSE:

- Angstige depressie*
- Zelfmoordgedachte*
- Diabetes, hypertensie*
- Astma*
- Oedeem van de onderste ledematen*

Deze elementen zijn identiek aan de elementen die door verzoekende partij bij haar vorige aanvraag werden aangevoerd.

Verzoekende partij voert in haar aanvraag niet aan dat er inmiddels sprake is met betrekking tot deze identieke aandoening van een gewijzigde graad van ernst, van een nieuwe, gewijzigde behandeling die deze aandoening vereist.

De verwerende partij heeft terecht gesteld dat uit het ingediende medisch attest sprake zou zijn van een gewijzigde noch een verslechterde toestand in de gezondheidssituatie van de verzoekende partij.

Daarnaast slaagt verzoekende partij er op geen enkele wijze in aan te tonen dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Zie ter zake:

“Aangezien verweerder de eerste bestreden beslissing nam op basis van een analyse die werd doorgevoerd door een door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer en niet aannemelijk wordt gemaakt dat deze enig dienstig stuk over het hoofd heeft gezien bij het opstellen van zijn advies kan ook geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel bij het nemen van de eerste beslissing worden vastgesteld.” (R.v.V; nr. 126.770 dd. 07.07.2014)

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekende partij haar twaalfde aanvraag o.g.v. artikel 9ter Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Het eerste en enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3 Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De verzoekende partij bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing verwijst naar het advies van de ambtenaar-geneesheer en dit advies geeft de redenen aan op grond waarvan hij van oordeel is dat het om exact dezelfde aandoeningen gaat.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip ‘afdoende’ impliceert onder meer dat de motivering draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent – in tegenstelling tot wat de verwerende partij in de nota lijkt te betogen – niet dat verzoekster geen kritiek meer zou kunnen leveren op die formele motivering en daar geen belang meer bij zou hebben. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, en zelfs al kent verzoekster aldus de motieven, dan nog kan die verzoekster kritiek uiten op het feit dat de motivering niet afdoende is (RvS 18 maart 2010, nr. 202.029).

De voorgehouden schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Voormeld artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

In casu werd de aanvraag van 26 oktober 2015 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard, omdat de gemachtigde met verwijzing naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 12 november 2015 oordeelde dat het voorgelegd medisch

getuigschrift reeds eerder aangehaalde medische elementen bevat waarop in de beslissing van 16 oktober 2013 uitgebreid werd ingegaan.

Voormeld medisch advies van 12 november 2015 luidt als volgt:

*"B(...), M(...) (R.R.: (...))
Vrouwelijk
nationaliteit: Kosovo
geboren te (...) op (...)"*

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 26.10.2015 en d.d. 10.09.2010 te vergelijken.

Betrokkene legt in haar aanvraag d.d. 26.10.2015 een standaard medisch getuigschrift voor, opgesteld door dr. P(...) R(...) op 26.10.2015. Uit dit medische getuigschrift blijkt dat de aandoeningen van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschillen van de aandoeningen beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 10.09.2010 waarvoor DVZ op 16.10.2013 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoeningen. (...)"

Dit advies werd onder gesloten omslag aan de verzoekende partij overhandigd en dit advies, waarnaar zoals reeds aangegeven expliciet wordt verwezen in de motivering van de bestreden beslissing, maakt een integraal deel uit van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij stelt dat er volledig ten onrechte wordt gesteld dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd zou zijn ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag. Ze wenst te benadrukken dat haar medische toestand wel degelijk verschillend is ten aanzien van de eerdere aanvraag en geeft hierbij aan dat haar medische toestand verslechterd is. Ze stelt dat in het medisch attest van 26 oktober 2015 uitdrukkelijk wordt vermeld dat ze lijdt aan *"slecht slapen met zelfmoordgedachten, metabool syndroom met diabetes, hypertensie, asthma"* *"oedeem in de onderste ledematen"* en dat deze diagnose niet werd gesteld in de eerdere medische attesten van 3 september 2010, 6 september 2010 en 1 oktober 2010.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat in de eerste aanvraag van de verzoekende partij melding wordt gemaakt van diabetes, arteriële hypertensie, AHT (of AMT slecht leesbaar), ischemisch coronair lijden, PTSS, depressie, een chronisch obstructief longlijden (COPD), obesitas, obstipatie, psychische problematiek, een ingegroeide teennagel en astma. De Raad stelt vervolgens vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 26 oktober 2015 dat bij de *in casu* relevante aanvraag van 26 oktober 2015 was gevoegd, als diagnose niet alleen een angstige depressie, metabool syndroom van diabetes, hypertensie en astma wordt vermeld maar tevens uitdrukkelijk wordt aangegeven dat er onder meer ook sprake is van *"slecht slapen met zelfmoordgedachte"* en *"oedeem in de onderste ledematen"*. Als gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet, wordt onder meer *"psychose"* en *"zelfmoordpoging ten gevolge van depressie"* aangegeven.

Zoals blijkt uit het medisch advies van 12 november 2015 werd de ambtenaar-geneesheer door de gemachtigde gevraagd de medische documenten voor de *"9ter aanvraag d.d. 26.10.2015 en d.d. 10.09.2010"* te vergelijken. Hij beschikt hierbij over een ruime beoordelingsbevoegdheid en de Raad kan deze beoordeling niet maken in de plaats van de ambtenaar-geneesheer, maar de Raad moet wel in staat worden gesteld om na te gaan waarop de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om te besluiten dat *in casu* de aandoeningen van de verzoekende partij in wezen niet verschillen van de aandoeningen beschreven in de eerdere aanvraag van 10 september 2010. De Raad benadrukt dat de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer niet betekent dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723). Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert ook niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies een verminderde motiveringsplicht zou rusten. Indien zou blijken dat aan het advies van de ambtenaar-geneesheer een motiveringsgebrek kleefte en de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard op basis van dit advies, dan zal dit noodzakelijkerwijze leiden tot de vaststelling van een motiveringsgebrek in de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag. Het is de verzoekende partij derhalve toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de gemachtigde genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als onontvankelijk wordt geweigerd (cf. RvS 28 juni 2011, nr. 214.213; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590).

Noch uit het medische advies van 12 november 2015, waarin de ambtenaar-geneesheer bovendien slechts gebruik lijkt te hebben gemaakt van één medisch getuigschrift gezien dat er in het advies slechts sprake is van *“het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 10.09.2010”* terwijl bij deze eerdere aanvraag meerdere medische getuigschriften werden bijgevoegd, noch uit de bestreden beslissing kan afgeleid worden op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer geoordeeld heeft dat de aandoeningen van de verzoekende partij zoals voorgelegd bij de aanvraag van 26 oktober 2015 in wezen niet verschillen van de aandoeningen beschreven in de eerdere aanvraag van 10 september 2010 en dat het om *“exact dezelfde aandoeningen”* gaat. De ambtenaar-geneesheer stelt in zijn advies zonder meer dat uit het standaard medisch getuigschrift van 26 oktober 2015 blijkt dat in wezen de aandoeningen van de verzoekende partij niet verschillen van de aandoeningen zoals ingeroepen bij de eerdere aanvraag en dat het exact om dezelfde aandoeningen gaat.

Gelet op de hoger weergegeven gegevens zoals deze blijken uit het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat in de aanvraag van 10 september 2010, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij aanvoert, er wel een diagnose werd gesteld met betrekking tot metabool syndroom met diabetes, hypertensie en astma maar werd zoals de verzoekende partij terecht aanvoert geen melding gemaakt van het slecht slapen met zelfmoordgedachten en oedeem in de onderste ledematen. In de aanvraag van 26 oktober 2015 wordt door de behandelende arts uitdrukkelijk - naast de andere diagnoses - ook de diagnose gesteld van *“slecht slapen met zelfmoordgedachte”* en *“oedeem in de onderste ledematen”* en worden tevens als gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet onder meer *“psychose”* en *“zelfmoordpoging ten gevolge van depressie”* aangegeven, terwijl hiervan in de eerdere aanvraag van 10 september 2010 geen sprake was. Zodoende dient te worden vastgesteld dat, zoals de verzoekende partij aanvoert, niet blijkt dat er zorgvuldig onderzoek is geleverd naar haar situatie gezien de bestreden beslissing vaststelt dat de ingeroepen medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag of dat minstens compleet onduidelijk is waarom de ambtenaar-geneesheer meent dat het om exact dezelfde aandoeningen gaat. Uit het medisch advies van 12 november 2015 (en uit de bestreden beslissing zelf, die naar dit advies verwijst) blijkt immers in het geheel niet op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer tot de vaststelling is gekomen dat uit het standaard medisch getuigschrift van 26 oktober 2015 blijkt dat in wezen de aandoeningen van de verzoekende partij niet verschillen van de aandoeningen zoals ingeroepen bij de eerdere aanvraag en dat het exact om dezelfde aandoeningen gaat. Het komt niet toe aan de Raad om zelf te onderzoeken, te beoordelen of te motiveren aangaande de vraag of de zelfmoordgedachte(n) en het oedeem in de onderste ledematen, die eerder niet voorkwamen in de medische attesten, voortvloeien uit de eerder vastgestelde aandoeningen of dat dit nieuwe aandoeningen betreffen. Noch de ambtenaar-geneesheer noch de gemachtigde spreken zich hierover uit in respectievelijk het advies of de bestreden beslissing. Geheel ten overvloede stelt de Raad eveneens vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 26 oktober 2015 de behandelende arts eveneens onder diagnose voor het eerst gewag maakt van *“urine-incontinentie”*, hetgeen evenmin in eerdere attesten werd gediagnosticeerd.

In haar nota met opmerkingen meent de verwerende partij dat het loutere feit dat de verzoekende partij beweert dat de gezondheidssituatie verergerd is geen afbreuk doet aan de vaststelling van de gemachtigde dat de verzoekende partij zich op dezelfde medische elementen beroept als de eerdere aanvraag. De verwerende partij meent dat de elementen die in het standaard medisch getuigschrift van 26 oktober 2015 worden aangehaald, met name de angstige depressie, zelfmoordgedachte, diabetes, hypertensie, astma en oedeem van de onderste ledematen, identiek zijn aan de elementen die de verzoekende partij bij haar vorige aanvraag aanvoerde. Zij gaat hiermee echter voorbij aan de hoger gemaakte vaststelling dat de diagnoses van *slecht slapen met zelfmoordgedachte(n)* en *“oedeem in de onderste ledematen”* nog niet werden gemaakt in het kader van de eerdere aanvraag. Het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen kan dan ook geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte vaststellingen van de Raad. Waar de verwerende partij in de nota nog gewag maakt dat het thans om de *“twaalfde”* aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zou gaan, vindt dit geenszins steun in het administratief dossier.

Waar de gemachtigde nog stelt dat het medisch getuigschrift van 26 oktober 2015 reeds eerder aangehaalde medische elementen van betrokkene bevat waar in de beslissing van 16 oktober 2013 uitgebreid werd op ingegaan, moet de Raad vaststellen dat het administratief dossier niet het volledige advies bevat van de ambtenaar-geneesheer van 11 oktober 2013 waarnaar in de ongegrondheidsbeslissing van 16 oktober 2013 wordt verwezen, dermate dat de Raad in de onmogelijkheid is na te gaan over welke uitgebreide motieven de gemachtigde het in de bestreden beslissing heeft. Het administratief dossier bevat wat betreft het advies van 11 oktober 2013 enkel de nota aangaande de toegankelijkheid van de noodzakelijk geachte behandeling.

Nu wordt vastgesteld dat het advies van de ambtenaar-geneesheer niet afdoende is gemotiveerd, en de bestreden beslissing hier volledig op steunt, is de thans bestreden beslissing eveneens met een motiveringsgebrek behept.

De verzoekende partij maakt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet *iuncto* artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 aannemelijk.

2.4 Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Het betoog van de verzoekende partij behoeft voor het overige geen verder onderzoek.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 november 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES